

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

1

בפני כב' השופטת ג'מילה ג'בארין כליפה

ש.ב.ח.

מבקש-תובע

נגד

א.ב.ח.

משיבה-נתבעת

2

החלטה

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

החלטה זו עניינה בבקשת תובע לגביית עדותו מחוץ לגבולות המדינה, באמצעות מערכת וידאו קונפרנס, או שיחת טלפון.

רקע עובדתי

1. המבקש והמשיבה, ילידי הארץ, הכירו וגדלו בה, בהמשך והחל משנת 2006 או בסמוך לכך חיו השניים כבני זוג בארה"ב. בשנת 2008 נישאו זל"ז כדמויי בארץ ולאחר מכן שבו לארה"ב. שם 9/2009 בחודש נולדה בתם א'.

במרץ 2010 הגיעו בני הזוג ובתם לביקור בישראל (ביקור אחרון); המבקש חזר לארה"ב ב-19.4.2010 ואילו המשיבה והבת נותרו בארץ.

בשלב מסוים התגלע סכסוך בין בני הזוג כאשר בביקור האחרון בארץ זה הגיעו לשיאו. בתאריך 7.4.2010, עת שהו בני הזוג בארץ, הגישה המשיבה תביעת גירושין בבית הדין הרבני ולה כרכה סוגיית המשמורת של הקטינה.

2. בחודש 7/2010, משלא שבו המשיבה והבת לארה"ב, הגיש המבקש תביעה להחזרת הבת בבית משפט בניו-ג'רזי. בהמשך הגיש תביעה דומה לבית המשפט לענייני משפחה בנצרת, בה בקש להורות על החזרת הבת לארה"ב לפי חוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים) התשנ"א 1991.

התביעה להחזרת הקטינה, נידונה בפני בית משפט זה, בהמשך בפני שתי ערכאות ערעור מחוזי ועליון. כאשר בית המשפט העליון קבע במסגרת פסק דין שניתן בתאריך 17.5.11 כי במקרה זה מתקיים החריג לחובת ההחזרה המידית שבאמנת האג, בין אם בשל חריג ההסכמה (מפי כב' השופטת ארבל) ובין אם בשל חריג ההשלמה (כב' השופט מלצר) וכי מכלול השיקולים מובילים למסקנה שטובת הקטינה מחייבת כי סוגיית המשמורת תתברר בישראל ועל כן אין להורות על השבתה לארה"ב לצורך בירור סוגיה זו.

אם כן, המבקש נשאר בארה"ב ואילו המשיבה והבת מתגוררים בארץ עד היום.

3. המבקש לא השלים עם פסק דין של בית המשפט העליון לעיל:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

בתאריך 3/4/2014 הגיש המבקש תביעה לאכיפת פסק דין חוץ, תמש 7776/04/14, בה עסקינן; במסגרתה טען, כי הוא הגיש בקשה לדיון נוסף על פסק דין העליון אך זו נדחתה ב-12/7/2011; המבקש פנה כטענתו לבית המשפט העליון בניו ג'רסי אשר לא קבל את מסקנת דעת הרוב בבית המשפט העליון, וקבע בתורו כי הסמכות בעניין זה קנויה לו ושאלו לכבד את החלטות בית המשפט בישראל. בהתאם הורה בית המשפט העליון בניו ג'רסי ב-25.8.11 כי על המשיבה להחזיר את הקטינה לנוי גרסי לא יאוחר מ-10/9/11; (נספח ב' לתביעה בה עסקינן).

עוד טען המבקש כי, בית המשפט העליון בניו ג'רסי נתן ב-7/1/13 פסיקתא לצו לפיו, בין היתר, המבקש מקבל משמורת זמנית על הקטינה, על המשיבה להשיב את הקטינה לניו ג'רסי לאלתר, וכי על המשיבה לשלם למבקש מזונות (נספח ג' לתביעה); המבקש עותר בתביעתו זו להכריז על פסק דין בעניין חיוב המזונות כפסק חוץ אכיף בישראל.

המבקש נתן כטענתו ייפוי כוח ללשכה לסיוע משפטי בישראל על מנת להיות מיוצג בהליכים לאכיפת פסק דין חוץ בהתאם למזכר הבנות בין ישראל לארה"ב מ-5.2.09 MOU (נספח ד).

4. המשיבה הגישה כתב תשובה, בגדרה בקשה להורות על דחיית בקשת המבקש לאכיפת פסון דין חוץ. בית המשפט הועיד דיון בתביעה זו לתאריך 17/12/2014.

5. המבקש בתורו הגיש, בגדרי תביעה זו, בקשה לפטור אותו מהתייצבות לדיון ולאפשר שמיעתו באמצעות שיחת טלפון או באמצעות וידאו קונפרנס, בקשה בה עסקינן; המשיבה הגישה תגובה מטעמה בה התנגדה לבקשת המבקש.

בתאריך 17/12/2014 קיימתי דיון בבקשה זו, בנוכחות עו"ד פיינברגר ב"כ המבקש, ובנוכחות המשיבה ובא כוחה עו"ד לנקרי ביטון.

6. למותר לציין כי בפני בית משפט זה מתקיימים הליכים נוספים בעניין הקטינה: לאור פסק דין של בית המשפט העליון בסוגיית השארת הקטינה בארץ, הגישה המשיבה בשנית ב-6/2011 תביעה למזונות ומדור הקטינה – תמש 13382-06-11; (תביעה ראשונה במזונות נמחקה עקב אי ביצוע המצאה לנתבע); בגדרי תביעה זו, נתן בית המשפט בתאריך 20.3.2014, החלטה לפיה המשיבה ביצעה המצאה כדין של כתב התביעה למבקש בהתאם, לאור כלל הידיעה. והיה על המבקש להגיש כתב הגנה מטעמו.

בתאריך 6/2012 הגישו הסבים של הקטינה מצד האב בקשה ליישוב סכסוך. בתיק מס' 12916/06/12.

בתאריך 9/12/12 הגישו הסבים של הקטינה תביעה להסדרי ראייה תמש 16617/12/12.

בתאריך 24.4.2013 הגיש המבקש "בקשה לאכיפת פסק חוץ" נוספת תמש 45099/04/13; בגדרה עתר להכריז על שלושה פסקי דין שניתנו בבית המשפט בניו ג'רסי מתאריכים 15/11/11 ומ-18/5/12 ו-7/1/13, כפסק דין אכיפים בישראל; המשיבה הגישה כתב הגנה מטעמה ועתרה לדחות את התביעה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

נימוקי המבקש

7. המבקש עותר לפטור אותו מלהתייצב בבית המשפט בתביעתו לאכיפת פסק חוץ ולערוך תחת זאת, דיון באמצעות שיחת טלפון או וידוי קונפרנס וזאת מהטעמים הבאים:
 - א. המבקש מתגורר בארה"ב והוא מיוצג באמצעות האגף לסיוע משפטי מתוקף מזכר ההבנות שבין ישראל לארה"ב מ-5.2.2009 MOU.
 - ב. המבקש מצוי בהליכי קבלת אזרחות אמריקאית.
 - ג. בית הדין הרבני בישראל הטיל על המבקש חרמות להפעלה באמצעות רבנים בארה"ב עד כי הוכנס לתכנית בדומה לתכנית ההגנה על עדים של ה-FBI בארה"ב; ב"כ המבקש הוסיף בדיון כי צפוי שיינתן צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המבקש באם יגיע לדיון ולכן מבקש לערוך וידוי קונפרנס. (עמ' 2 ש' 1-2)
 - ד. המבקש שוחרר מהתייצבות בדיון בבג"צ בעניינו (ראה גם טיעון ב"כ האיש עמ' 1 ש' 26-28 ועמ' 2 ש' 1)
 - ה. התייצבות לדיון כרוכה בעלות כספית ניכרת ומיותרת.
 - ו. עקרון ההדדיות בהתאם לאמנה מחייבת התנהלות זהה בין בתי המשפט בישראל לבתי המשפט בארה"ב: בתי משפט בארה"ב פוטרים את המבקשים בתיקי אפ"ח בהתאם ל-MOU כדבר שבשגרה כאשר מובא לפנייהם פסק דין ישראלי לאכיפה בארה"ב.
 - ז. קיים צו חוסם של בית המשפט בארה"ב לפיו אין לאישה לפנות בענייני מזונות וגירושים בשום בית משפט בישראל כולל בית הדין הרבני (ב"כ האיש עמ' 2 ש' 5-6)

נימוקי המשיבה

8. המשיבה מתנגדת בתוקף לבקשת המבקש, ומבקשת התייצבות אישית של המבקש בדיון, וזאת מהטעמים העקרים הבאים, כפי שעולה מתשובתה וטיעון באת- כוחה:
 - א. בבית המשפט לענייני משפחה יש חובה להתייצבות בעלי דין לדיונים (מפנה לתקנה 258 י"א לתקנות סד"א 184). ונוכחות המבקש במקרה דנן הינה הכרחית (עמ' 2 ש' 25).
 - ב. הטעמים של המבקש ובתוכם מגוריו בארה"ב ומצבו הכלכלי וסנקציות של בית הדין הרבני, אינם מלמדות על קושי מוצדק לאי בואו ואינן בגדר "סיבה טובה" לאי התייצבותו.
 - ג. המבקש לא רוצה להגיע לארץ כדי שלא יצטרך לתת גט למשיבה ומאחר וצפוי שיינתן נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ ע"י בית הדין, אולם לשיטת ב"כ המשיבה, המבקש צריך לתת גט ובית משפט לא יכול לתת יד לכך (עמ' 2 ש' 13 ו' 26)
 - ד. המבקש לא הביא כל ראיה לטענותיו בדבר היותו מצוי בהליכי קבלת אזרחות כאשר לדברי המשיבה הוא לא יכול לקבל אזרחות כי הוא נמצא שם כשוהה בלתי חוקי (עמ' 2 ש' 16-17) ולא ראיות להיותו נמצא בתוכנית בדומה לתכנית ההגנה על עדים כאשר לשיטת ב"כ המשיבה קשה להאמין שרבנים בארה"ב יתנו יד כנגד החלטות של רבנים בארץ (עמ' 2 ש' 18).
 - ה. ב"כ המשיבה אינה יודעת על קיום "צו חוסם" (עמ' 2 ש' 22).
 - ו. גם מזכר ההבנות, אינו בגדר הסדר שבית המשפט יאמץ באופן אוטומטי ללא בחינת השיקולים של אי הגעה לדיון ובפרט בנסיבות כאן.
 - ז. יש החלטה בדבר משמורת זמנית על הקטינה אצל אימה-המשיבה. הקטינה גודלת אצל האם וזו דואגת לכל צרכיה כך שגם ההיגיון הבריא, שלא ייתכן שאימא תשלם מזונות לאבא כאשר הבת מוחזקת בפועל אצל האם (עמ' 2 ש' 25-22).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 7776-04-14

תיק חיצוני:

מצב משפטי

9. כלל הוא כי העדות עדים תיעשה בבית המשפט, ואם נראה צורך למען הצדק ולפי התנאים שהורה עליהם, לצוות שעד או כל אדם אחר ייחקר בתצהיר על-ידי אדם פלוני ובמקום פלוני שמחוץ לתחום שיפוטו של בית המשפט, ורשאי בית המשפט לתן הוראה בכל דבר הכרוך באותה חקירה, כפי שייראה סביר וצודק, ורשאי הוא להתיר לכל בעל דין להגיש את פרוטוקול העדות כראיה באותו משפט".
10. חריג לכלל נמצא בסעיף 13 (א) לפקודת הראיות הקובע לאמור:
- "לפי בקשת בעל דין במשפט אזרחי רשאי בית המשפט, אם נראה צורך למען הצדק ולפי התנאים שהורה עליהם, לצוות שעד או כל אדם אחר ייחקר בתצהיר על-ידי אדם פלוני ובמקום פלוני שמחוץ לתחום שיפוטו של בית המשפט, ורשאי בית המשפט לתן הוראה בכל דבר הכרוך באותה חקירה, כפי שייראה סביר וצודק, ורשאי הוא להתיר לכל בעל דין להגיש את פרוטוקול העדות כראיה באותו משפט".
- בפסיקה נקבע, כי על המבקש גביית עדות מחוץ למדינה להוכיח כי:
- א. פנייתו לבית המשפט נעשתה בתום לב;
- ב. העדים שהמבקש חפץ בגביית עדותם ימסרו עדות רלוונטית לשאלות השנויות במחלוקת;
- ג. וכי קיימת סיבה טובה המונעת את בואם של העדים לחקירה בישראל"(תנאים אלה נקבעו ב ע"א 84/51 בירד, קלינגהופד נ' בלום אשר צוטט ברעא 3810/06 י. דורי את צ'קובסקי בניה והשקעות בע"מ נ' שמאי גולדשטיין, פ"ד סב(3) 175; ראה גם ע"א 4649/92).
11. בתי המשפט מצאו כי סעיף 13 לפקודה כולל את האפשרות להורות על גביית עדות באמצעות כינוס וידאו "היוועדות חזותית".
- ברע"א SmithKline Beecham P.L.C. 3005/02 נ' אוניפארם בע"מ, פ"ד נו(6) 865, הפנתה כב' השופטת דורנר לספרו של ד"ר לוינ בענין פרשנות סעיף 13 לפקודה:
- על הפרשנות שיש לתת לסעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש] עמד ד"ר ש' לוינ בספרו תורת הפרוצדורה האזרחית – מבוא ועקרונות יסוד [1], בעמ' 114-115:
- "הפרשנות המחמירה של סעיף 13 [לפקודת הראיות] חייבת להשתנות. האמצעים הטכניים הקיימים כיום מאפשרים הקלטת העדות בעזרת מכשור של וידאו ואמצעים אלקטרוניים אחרים, שיוכלו לתת תמונה, פחות או יותר ברורה, על מהימנותו של עד, שאפילו חקירתו בחקירה שכנגד הוקלטה. השיקול שבגיית העדות בחו"ל תמנע מהשופת התרשמות ישירה מהעדות פחת בהרבה בחשיבותו וכך גם האבחנות בין התובע לנתבע". אני מקבלת אפוא את הערעור ומבטלת את החלטת בית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו. החקירה הנגדית של שני העדים מטעם המבקשת תיערך באמצעות כינוס וידאו."
- וע"א 7516/02 פישר נ' רו"ח יוכמן, פ"ד ס(1) 69, שם נקבע:
- "אכן, לבית המשפט סמכות להורות, "למען הצדק", על קיום חקירה מחוץ לתחום השיפוט (סעיף 13(א)) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971). סמכות זו פורשה ככוללת את האפשרות לצוות על מתן עדות באמצעות כינוס וידאו (רע"א SmithKline Beecham P.L.C. 3005/02 נ' אוניפארם בע"מ (להלן – פרשת אוניפארם [3])). בהקשר זה יש להביא בחשבון את האמצעים הטכנולוגיים הקיימים כיום, המצמצמים את הפגיעה ביכולתו של בית המשפט להתרשם ממהימנותו של עד המצוי באותה שעה מעבר לים (ש' לוינ תורת הפרוצדורה האזרחית – מבוא ועקרונות יסוד [37], בעמ' 114-115). בית משפט זה אף ניאות להתחשב ברתיעתו של עד מלהגיע ארצה למתן עדות בשל המצב הביטחוני הקשה ששרר בישראל (השופטת דורנר בפרשת אוניפארם [3]) וברע"א 10923/02 שניידר נ'

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

[4 Bayerische Landesbank] אלא שבכך אין כדי לפתוח פתח רחב ובלתי מוגבל לחקירת עדים מחוץ לתחום השיפוט. כל מקרה ראוי לו שייבחן על פי נסיבותיו (ראו רע"א 6635/02 סופרפלסט בע"מ נ' [5 Société Nouvelle de Chimie Industrielle]). לדעתי, טרם הגיעה השעה שבה אמצעים טכנולוגיים, משוכללים ככל שיהיו, יחליפו את היתרון שבהתייבבות הצדדים ועדיהם זה מול זה, פנים מול פנים. עדיין קיים יתרון בהתרשמות בלתי אמצעית של השופט מן העד היושב על דוכן העדים..."

כן בית המשפט אמן את המבחנים שנקבעו להפעלת הוראת סעיף 13 לפקודה גם בשאלה אם להתיר עדות באמצעות כינוס וידאוי.

במרוצת השנים מסתמנת גמישות באשר לאפשרות לעדות באמצעות שיחת וידאוי; בהקשר קבעה כ"ב השופטת אור ברעא 3810/06 י. דורי את צ'קובסקי בניה והשקעות בע"מ נ' שמאי גולדשטיין, פ"ד סב(3):

" על דרך העיקרון סבורה אף אני כי ההתפתחויות הטכנולוגיות העכשוויות מחייבות התאמה של הכללים הדיוניים ושתרומתם הפוטנציאלית של אמצעים להיוועדות חזותית לייעול ההליך צריכה להשפיע על מידת הנכונות של בית המשפט להזדקק לאמצעים אלו. האמצעים הטכנולוגיים מאפשרים לבית המשפט לא רק לצפות בעד ולהתרשם ממנו אלא גם לנהל את הדיון ולהחליט על אתר בהתנגדויות, וכך למנוע חקירות סרק ארוכות המתקיימות במקרים בהם נגבית עדות על ידי שלוח. נזדמן לי לא אחת בניסיוני השיפוט בערכאות הדיוניות לקרוא פרוטוקולים או לצפות בדיעבד עם זאת, בצד היתרונות יש לאמצעי היוועדות חזותית גם חסרונות ובעיות, שעיקרם העדר מרות ישירה של בית המשפט על העד הנמצא במרחקים. בנוסף עלולות להתעורר אף סוגיות הנוגעות ליחסים בינלאומיים (ראו מאמרו של דיוויס שהוזכר על ידי חברי). חסרונות אלו מחייבים נקיטת מידה של זהירות בעת הפעלת שיקול הדעת לעניין התרת השימוש בהיוועדות חזותית." ודוק יש לדון בכל מקרה לגופו, ויש לנקוט מידה של זהירות בעת דיון בבקשה לשמיעת עד בדרך של שיחת וידאוי, ואין לטעמי לפתוח פתח רחב לבקשות כאלה; התפתחות באמצעים הטכנולוגיים מאפשרת כיום שמיעת עד באמצעות וידאוי אך אין להתעלם כליל מהחסרונות או המגבלות שבשיטה זו ובתוכם העדר התרשמות ישירה מן העד והעדר מרות של בית השפט על העד הנמצא במרחקים.

כב' השופטת אור ב ברעא 3810/06 לעיל, "...חסרונות אלו מחייבים נקיטת מידה של זהירות בעת הפעלת שיקול הדעת לעניין התרת השימוש בהיוועדות חזותית."

12. בכל מקרה, בפסיקה הוכרו טעמים טובים להימנעות מהגעה למתן עדות בישראל, ובהם טעמים כגון "טעמים הנוגעים לבריאותם של העדים. טעמים הנוגעים למצב הביטחוני בישראל בעת מתן העדות... וטעמים שונים הקשורים בהתחייבויות קודמות של עדים, שלא ניתן היה להשתחרר מהן." (ראה רעא 3810/06 והפסיקה שם). מצד שני הפסיקה לא הכירה כעקרון במצב כלכלי של העד או בחשש לעיכוב יציאה מן הארץ של העד ע"י נושיו, כ"סיבה טובה" להתיר גביית העדות מחוץ למדינה (רעא 3810/06 והפסיקה שם).

דיון והכרעה

13. יישום המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך דיון בשאלה אם להתיר למבקש כאן אפשרות גביית עדות באמצעות עדות וידאוי / עדות קונפרנס, כמפורט לעיל, מביאה למסקנה כי אין להיעתר לבקשתו וזאת מהטעמים כפי שיפורטו להלן.

14. במקרה רגיל נקודת המוצא היא התייבבותו הפיזית של עד בבית המשפט לעדות "חיה", זאת במיוחד משמדובר בעדות בעלת חשיבות רבה כמו של התובע עצמו. בכל מקרה המבקש

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

כאן-התובע לא הצליח להראות טעם מוצדק לחרוג מן הכלל ולאפשר עדות בדרך של וידאו קונפרנס.

כפי שניזכר להלן בקשתו של המבקש אינה עומדת במבחנים שנקבעו לצורך גביית עדות בדרך של עדות קונפרנס.

בקשה בתום לב

15. מעיון כולל בהליכים השונים שנפתחו בין הצדדים בפני בית משפט כאן, עולה הרושם כי התנהלותו של המבקש, נגועה בחוסר תום לב, כאשר עיקר דאגתו הינה כיצד להעביר את הזירה של בירור התביעות בעניין המשמורת והמזונות של הקטינה השוהה עם אימה המשיבה בארץ, לארה"ב – למעשה מחוץ לבית המשפט כאן!! תוך הערמת קשיים על המשיבה-הנתבעת בניהול התביעה שלה בעין מזונות הקטינה אשר הגישה נגד הנתבע בבית המשפט הנוכחי (כך למשל התנהלותו בתביעת המזונות בתמש 11-06-13382-וטענותיו להמצאת כתבי בי דין- ראה החלטתי מתאריך 20/3/14). וכן בתביעה לגירושין ומשמורת אשר הגישה לבית הדין הרבני בארץ.

יש לציין בהקשר זה, כי מדובר כאן בתביעה לאכיפת פסק דין חוץ בעניין מזונות ומשמורת של קטינה, בת כ- 5 שנים כיום בלבד, כאשר הקטינה שוהה עם אימה בארץ, כך שהאב מבקש לאכוף פסק דין בעניין חיוב האם-המשיבה בתשלום מזונות עבור קטינה שאינה נמצאת בחזקתו בפועל אלא בחזקת האם המשיבה בארץ. יתר על כן האב –המבקש עותר לאכוף פסק דין בעניין משמורת קטינה כאשר תביעתו להחזרת הקטינה לפי אמנת האג נדחתה, ובית המשפט העליון קבע כי מכלול השיקולים מובילים למסקנה שטובת הקטינה מחייבת כי סוגיית המשמורת תתברר בישראל. אך המבקש אינו מקבל ההחלטות שניתנו ע"י בית המשפט בארץ, נוקט בהליכים כנגד המשיבה בארה"ב ועותר לאכיפתם בארץ, ואף עותר לפטור אותו מהתייצבות ולנהל ההליך באמצעות כינוס וידאו.

16. על חוסר תום לב המבקש ניתן ללמוד גם מהנימוק שלו להתרת שמיעת עדותו בכינוס וידאו, והוא חששו שמא ייתן בית הדין הרבני נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ! למעשה המבקש כאן מבקש לתפוס את החבל משתי קצותיו, מחד מבקש מבית המשפט לבוא לקראתו ולאפשר שמיעת עדותו מחוץ למדינה, ובמקביל מבקש גם להתחמק מזרועות החוק, ומהחלטות בית הדין הרבני כך שלא יינתן נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ ובכך לא להגיע לארץ ולא לתת גט למשיבה תוך פגיעה בזכותה של המשיבה שלא להיות במצב "עגונה"; בית משפט זה לא ייתן יד לכך. היענות לבקשה זו של המבקש היא בעצם שיתוף פעולה אתו כנגד החלטות בית הדין הרבני שניתנו כדין בארץ ובמטרה להתחמק מהליך תביעת הגירושין שהגישה המשיבה, דבר העלול להביא לשלילת זכותה של המשיבה לקבלת גט ולהשאיר אותה "עגונה".

חשש להחרמות-צו עיכוב יציאה מן הארץ

17. לשיטת המבקש, בית הדין הרבני בישראל הטיל עליו חרמות להפעלה באמצעות רבנים בארה"ב עד כי הוכנס לתכנית בדומה לתכנית ההגנה על עדים של ה-FBI בארה"ב;

המבקש לא תמך את טענתו בדבר הימצאותו בתוכנית הגנת עדים בכלום והיא מבוססת על היבל פיו בלבד.

בכל מקרה הטלת בית הדין הרבני לסנקציות על המבקש בשל סרבנותו ליתן גט למשיבה ובתוך זה המבקש גם חושש כי בית הדין הרבני ייתן נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ, אינם

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

בגדר "סיבה טובה" לאי הגעתו למתן עדות בארץ; ולהפך התנהלות זו של המבקש נגועה כאמור בחוסר תום לב ואף ניסיון לניצול לרעה להליכי המשפט.

בין הצדדים מתנהל הליך גירושין בבית הדין הרבני בישראל, המבקש אינו נותן גט למשיבה, תוך פגיעה בזכותה שלא להיות "עגונה"; לא רק זאת, המבקש נמצא בארה"ב וכשהוא נמצא שם, מגיש בבית משפט כאן מספר תביעות כנגד המשיבה, לרבות תביעה בה עסקינן ואף מבקש מבית המשפט להתחשב בו לאפשר לו גביית עדותו באמצעות שיחת וידוי ולנהל משפטו משם, בד בבד מבקש לחמוק מזרועות החוק כאן שמא יינתן נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ עקב סירובו לתת גט למשיבה!!
בנסיבות אלה אין ספק כי טעמיו של המבקש הנעוצים למעשה ברצונו לחמוק מזרועות החוק, אינו יכולים להוות סיבה טובה המצדיקה היענות לבקשתו.

ברעא 3810/06 י.דורי את צ'קובסקי בניה והשקעות נגד שמאי נקבע כי:
"מעבר לסימני השאלה העולים סביב שאלת יעילות החקירה בדרך של היוועדות חזותית בנסיבות העניין, דעתי היא כי אין להיעתר לבקשת המבקש כיוון שהיא נגועה בחוסר תום לב ואינה מגלה "סיבה טובה". ... על פי אישור משטרתי שצרף המשיב, נגד המבקש מתנהלת חקירה משטרתית בעניין המחלוקת שבין השניים, חקירה שלא ניתן להשלימה עקב כך שהמשיב עזב את הארץ, וכמובן אין גם אפשרות להגיש כתב אישום. בכונות המשטרה להכריז על המבקש כדרוש לחקירה, ולהשלים את החקירה מיד כשיגיע ארצה. כמו כן הוצאו נגד המבקש צווי מאסר בתיקי הוצאה לפועל בעניינים אחרים. עובדות אלה שנטענו בתצהירו של המשיב לא נסתרו, שכן המבקש לא הגיש תצהיר שלו עצמו, אלא רק תצהיר של עורכת דין כץ, מומחית לדיני הגירה, ולא הציג כל גרסה נגדית. בנסיבות אלו עולה לכאורה כי התחמקותו של המבקש מתחום השיפוט אינה בתום לב. רצונו של המבקש להימנע מהגעה לישראל כדי להינצל מזרועות החוק אינה יכולה להוות סיבה טובה המצדיקה היענות לבקשתו".

בר"ע 109/68 רייך נגד המר נקבע כי:
טוענים המבקשים שביקורם בארץ כרוך בשבילם בסכנת תפיסתם ועיכובם מלצאת חזרה למקומם, באשר יש להם נושים בארץ העשויים להשתמש בהזדמנות ביקורם פה כד לממש את תביעותיהם נגדם. ... יהא דבר זה כאשר יהא, אין אני סבור כי בעל דין אשר רוצה להשמיע את עדותו בתובענה התלויה ועומדת בבית-משפט מוסמך בישראל, יכול להישמע בטענה שלא יוכל להתייצב בבית-המשפט מחמת פחד נושיו".

וכך גם בעא 397/87 יורם גיל נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ, פ"ד מד(2) 397:
"המערער טוען, כי נסיבות מיוחדות כאלו אכן מתקיימות בענייננו: את אי-התייצבותו לחקירה בארץ הוא מסביר על רקע חששו שמא יעוכב בארץ על-ידי נושיו; לטענתו, סירב המשיב להסכים להימנע מנקיטת הליכים משפטיים שעומדים לרשותו כדי לעכב את יציאתו מישראל....בנימוק האמור של המערער אין כדי להצדיק את אי-הופעתו לחקירה על תצהירו ואת שלילת התועלת הנובעת מן החקירה. חשש שמא ינקטו נושים צעדים, הפתוחים בפניהם על-פי החוק, אינו יכול לשמש טעם, המצדיק פטירת המצהיר מן ההתייצבות לחקירה רגילה, כפי שמתחייב על-פי מהלכם הרגיל של הליכים. הרצון לחמוק מצעדיהם של נושים אינו צריך לשמש יסוד לקבלת פטור מן החקירה. בכגון דא אמר השופט ח' כהן בבר"ע 109/68 [4].."

כן ברמ"ש 17660-03-11 ד.כ. נ' י.א.כ. נקבע בהקשר זה:
"אשר לחששו של המבקש, כי המשיבה תסכל את ניהול ההליכים בהם פתח בספרד בעניין גירושין ומשמורת, ע"י צו עיכוב יציאה מן הארץ שיצא מלפני בית הדין הרבני

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

לבקשת המשיבה, במסגרת תביעת גירושין שהגישה כאן, הרי שגם טענה זו הינה טענת סרק. נאמר לעיל, כי החשש מצו עיכוב יציאה מן הארץ, נבחן בפסיקה ונקבע כי אינו מהווה "סיבה טובה" להימנעות מהגעה לארץ לצורך מתן עדות, זכותה הברורה של המשיבה לנקוט נגד המבקש הליכים הקבועים בחוק לשם מניעת עיגונה. יתר על כן, מהמסמך שהוגש ע"י המבקש עולה, כי תביעתו בספרד לא הומצאה למבקשת וטרם נקבע בה מועד דיון. מכל מקום, להליכים על פי אמנת האג, עדיפות נורמטיבית על פני כל הליך אחר בענייני ילדים. משמעות הדבר, כי לא תתנהל כל תביעה בענייני משמורת ילדים, לא בספרד ולא בישראל, כל עוד ההליך על פי האמנה לא יסתיים בפסק דין חלוט. אשר לגירושין - המבקש אזרח ישראלי; הצדדים נישאו זה לזה בישראל כדמו"י; המבקש עצמו מעוניין בגירושין שכן הגיש תביעת גירושין בספרד, לפיכך, אם הוא אכן תם לב, ואין הוא מעוניין לעגן את המשיבה, יואיל ויתגרש בבית הדין הרבני ובכך גם יתייתר חששו מעיכוב יציאתו מן הארץ. נמצא איפוא כי המבקש לא הציג כל "סיבה טובה" להימנעות מהגעה לארץ למתן עדות. מה גם שהסיבות שהעלה מלמדות על חוסר תום ליבו ובנסיבות אלו צדק בימ"ש קמא שלא התיר את שמיעת עדותו בהיוועדות חזותית. המבקש יוכל כמובן לבחור בין התייצבות לדיון ולחקירה ובין הימנעות מעדות והסתמכות על ראיות אחרות".

מהפסיקה הנ"ל ניתן ללמוד גזרה שווה לעניינו.

התנאי השני- עדות רלוונטית לשאלות השנויות במחלוקת;

18. לא יכולה להיות מחלוקת כי עדותו של המבקש- התובע כאן, הינה עדות רלוונטית לשאלה במחלוקת, והיא אף עדות מרכזית ומהותית ביותר בתביעה זו-ואולי אף העדות המרכזית, במיוחד נוכח המחלוקת העזה בין הצדדים ולאור עמדת הנתבעת-ההפוכה- לתביעה זו.

מדובר בעדותו של התובע עצמו שהוא אזרח ישראלי ובמקרה כזה סוברני כי בית המשפט נדרש להחמיר יותר.

עא 4649/92 פקיד שומה למפעלים גדולים נ' זרח גהל, פ"ד מז(1) 564, נקבע:

"בהקשר זה יש גם להדגיש את ההבחנה המקובלת בין עד שהוא התובע לבין עד שהוא נתבע. בעניין זה נאמר בע"א 84/51 [4] הנ"ל, כי הכלל הוא, שבית המשפט חייב להחמיר, כאשר מדובר במתן רשות לעריכת החקירה של התובע מחוץ לתחום השיפוט המקומי; רק במקרים יוצאים מגדר הרגיל תינתן רשות, שהרי התובע הוא היוזם של ההליכים. יתר על כן וכאמור כבר, חשוב מאוד שהשופט, השומע את התביעה, יוכל להתרשם בצורה מתאימה מהתנהגות התובע על דוכן העדים, שעה שהוא נתון לחקירת שתי וערב יעילה, כדי שידע השופט להעריך כראוי את עדותו של בעל דין מעוניין זה. המבקש להוציא מחברו נושא לא רק בנטל ראייתי מיוחד; הוא נושא גם בחובה מוסרית רבה יותר, שהרי הוא שהניע את גלגלי המשפט, ואל לו לנסות ולהעביר את הזירה של בירור הפלוגתא למישור שהוא, למעשה, מחוץ לבית המשפט. בית המשפט קמא לא נפנה לנושא זה."

בית משפט שם לב לגישה המסתמנת לגמישות בעניין זה עקב התפתחות אמצעי הטכנולוגיה, אך דומני כי בנסיבות ספציפיות של מקרה דנן, ובעיקר חוסר תום לבו של המבקש, דברים המצוטטים לעיל ישימים ויש להקפיד בבקשתו של המבקש – התובע, ובמיוחד שמדובר באזרח ישראלי וענין אכיפת פסק החוץ בעניין מזונות או משמורת קטינה הנמצאת בארץ.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

האם קיימת סיבה טובה המונעת את בואם של העדים לחקירה בישראל?

לא מצאתי "בטעמים" שסיפק המבקש משום "סיבה טובה" המונעת ממנו לבוא למתן עדות בישראל.

19. מגורים בארה"ב, כאשר הוא מצוי בהליכי קבלת אזרחות אמריקאית.

תחילה יש לציין כי לא ברור מה מצב שהייתו של המבקש בארה"ב כיום, ומתוקף מה הוא נמצא שם. בכל מקרה המבקש לא הביא בדל של ראיה לכך שהוא נמצא בהליכי קבלת אזרחות אמריקאית ולא ברור מה השלכות הגעתו לארץ בעניין זה אם בכלל, זאת בשים לב -ומבלי לקבוע מסמורות בעניין-לטענות ב"כ המשיבה אשר מסר כי לדברי המשיבה הוא לא יכול לקבל אזרחות כי הוא נמצא שם שוהה בלתי חוקי (עמ' 17-16).

במצב דברים זה, טענותיו של המבקש בעניין זה אינם בגדר "סיבה טובה"; סביר להניח שהמבקש שבחר לפתוח בתביעה בבית משפט כאן, ידאג ויתארגן מבוא מועד למצוא פרק זמן, קצר-להגיע לארץ לשם מתן עדותו.

20. התייצבות לדיון כרוכה בעלות כספית ניכרת ומיותרת.

המבקש טען להוצאה כלכלית ניכרת; סתם ולא פירש; הוא לא הביא כל ראיה אודות מצבו הכלכלי ולא הוכיח כי הגעתו לארץ למתן עדות כרוכה בהוצאה כספית ניכרת.

יש לציין, כפי שעולה מתביעה להסדרי ראייה שהגישו הסבים של הקטינה, תמש 16617/12/12, למבקש שהינו יליד הארץ, ישנה משפחה, חוריו ואחיות ואחיניים. כך ששהות קצרה בארץ לצורך מתן עדות, אינה בהכרח כרוכה בהוצאה כספית גבוהה.

והעיקר בפסיקה נקבע כי טעם הנעוץ במצבו הכלכלי של העד כשלעצמו אינו טעם מספיק לגביית עדות מחוץ לתחום המדינה, משאין מדובר בעד עני או נצרך.

בע"א 84/51 לעיל נקבע, כי:

"העובדה כי נסיעתו של התובע מארץ מגוריו לישראל כרוכה בהוצאות מסוימות לא יהא בא, כשלעצמה כדי לשמש סיבה להוציא את המקרה מהכלל האמור" (אשר צוטט גם ברע"א 3810/06 לעיל). כאשר בעא 185/67 אברהם נוסבאום נ' יוסף ו-אוה וויטלה, קטינים, פ"ד כא(2) 100, ציין כב' השופט לנדוי כי "אינני סבור שהדברים אשר נאמרו ב-ע"א 84/51, [1], על אי ההתחשבות בעניין הוצאות הנסיעה היו מכוונות למבקש עני או נצרך".

21. טעם אחר -האיש שוחרר מהתייצבות בדיון בבג"צ בעניינו; טעם זה אינו מספיק לבקשה שבפניי. כל בקשה תידון לפי נסיבותיה הספציפיות ואין ללמוד ממקרה אחר למקרה דנן. שם היה מדובר, ככל הנראה, על עתירה כנגד החלטת בית הדין, ויתכן שהדיון היה משפטי ולא בירור עובדתי המחייב התייצבות.

22. צו חוסם –

לטענת המבקש קיים צו חוסם של בית המשפט בארה"ב לפיו אין למשיבה לפנות בענייני מזונות וגירושים לשום בית משפט בישראל כולל בית הדין הרבני (ב"כ האיש עמ' 2 ש-5)

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

במלים אחרות, המבקש עותר לסלק הליכים בהם נקטה המשיבה בפני בית משפט בישראל בטענה של צו חוסם זר. אולם המבקש לא הוכיח, לפחות בשלב זה, טענתו בדבר קיומו של צו חוסם תקף כזה כאשר לא ברור לאיזה צו ספציפי הוא טוען.

כן בהקשר זה ראוי להפנות להחלטת בית המשפט (כב' השופט גיוסי) מ31.1.12 בתמש 13382/06/11, שם גם העלה המבקש טענה של צו חוסם זר, אך בית המשפט דחה בקשה להכיר בתוקפו של צו כזה.

זאת ועוד, ומבלי לקבוע מסמורות בעניין, לדידי ספק גדול אם ניתן להכיר בצו חוסם זר נטען כאן.

צו חוסם זר הינו צו אישי נגד בעל דין, המסכל ניהול הליך משפטי בפני ערכאה משפטית בישראל כאשר יש לנהוג במתן צו כזה במשנה זהירות ומקרים חריגים בלבד.

בהתחשב במכלול הנסיבות כאן, ובאיזון בין הפגיעה הצפויה במבקש אם לא יינתן צו כזה, אם בכלל, ומאידך גיסא הפגיעה הצפויה במשיבה ובקטינה אם יינתן צו כזה, הרי אין לי ספק כי המאזן נוטה לטובת המשיבה והקטינה. היענות לצו חוסם זר כזה, כרוכה בפגיעה קשה ובלתי מידתית בזכויות הקטינה השווה בישראל, ובתוך זה זכות הגישה שלה לערכאות כאן, שהינה זכות יסוד, וזכויותיה למזונות ולקיום.

גם שיקולי צדק, שהם השיקולים המרכזיים בדיון בבקשה למתן צו חוסם, מחייבים מסקנה זו. בעיני צו המבקש חסימת תביעה בפני בית משפט כאן, בשל ניהול תביעה בארה"ב, כשמדובר בתביעה בעניין הקטינה, משמורתה ומזונותיה, כאשר היא שווה בישראל וכמעט אין לה זיקה לארה"ב, גורמת חוסר צדק של ממש לקטינה זו.

לא רק זאת, צו נטען זה אינו עומד בקנה אחד עם פסק דין העליון בברע 741/11 (מתאריך 17/5/11) בעניין הקטינה ואף מנוגד לו, שם בסיפא סעיף 36 לפסק דין קבעה כב' השופט ארבל, כי "סבורני כי השיקולים שמניתי לעיל ובראשם היותה של הבת מקטני קטנים ומצבה החוקי של המבקשת בארצות הברית מצביעים על כך שטובת הקטינה מחייבת כי סוגית המשמורת תתברר בישראל ועל כן אין להורות על השבתה לארצות הברית לצורך בירור סוגיה זו".

בנוסף לכל, יש לזכור גם כי צו חוסם, הגם שהוא אישי, יש בו משום התערבות בהליכים המתנהלים בפני בית משפט כאן, התערבות העומדת כנגד עקרון כיבוד הערכאות.

במאמר מוסגר אציין כי מי שמבקש לנקוט בהליכים בתביעה הנוכחית הוא התובע המבקש עצמו והוא מבקש לאכוף פסק דין שניתנו בארה"ב בענין הקטינה. מעיון בפרוטוקול והחלטה של בית המשפט של ניוג'רסי מ25.8.11 (נספח ב' וב'1 לתביעה) עולה לכאורה כי בית המשפט בניו ג'רסי אינו מסכים להחלטת בית המשפט בדבר השארת הקטינה בישראל ומתכוון להורות על החזרתה לארה"ב; כן ב"פסק דין בהעדר הגנה לגירושין מיום 7.1.13 של בית המשפט בארה"ב (נספח ג-1 לתביעה) עולה לכאורה, כי בית המשפט פוסק, בין היתר, כי הצדדים הינם גרושים, כי המבקש-האב יקבל משמורת זמנית על הקטינה, כי הקטינה תוחזר מיידית לניו ג'רסי, כי על המשיבה האם לשלם לאב דמי מזונות עבור הקטינה; פסק דין זה מבקש התובע כאן לאכוף אותו כפסק דין חוץ; אולם מדובר לכאורה בהחלטות/ פסק דין של בית משפט בארה"ב, אשר במסגרת תביעה כאן מבקש התובע לאכוף כפסק דין חוץ, כאשר טרם ניתנה החלטה או הכרעה בעניין. משכך אין ללמוד מהם על קיום מניעה או חסימה בפני האם לפנות לבית משפט כאן).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

23. מזכר ההבנות בין ממשלת ארצות הברית לבין ממשלת מדינת ישראל.

המבקש מפנה בעניין זה כאמור ל"מזכר הבנות בין ממשלת ארצות הברית של אמריקה ובין ממשלת מדינת ישראל לשיתוף פעולה לאכיפת תשלום מזונות ילדים" מתאריך 5.2/2009; עו"ד יעל שמחי, מועסקת ברשות המרכזית לעניין מזכר ההבנות, באגף סיוע המשפטי במשרד המשפטים, הגישה תצהיר בתמיכה לבקשת המבקש כאן והצהירה כי העובדות הנטענות אמת. לטענת ב"כ המבקש עקרון ההדדיות בהתאם לאמנה מחייבת התנהלות זהה בין בתי המשפט בישראל לבתי המשפט בארה"ב. כשמבקשים אכיפת פסק דין ישראלי בארה"ב, הדבר נעשה באמצעות השתתפות טלפונית של המבקש, משכך ומכוח אמנה/מזכר ההבנות בדבר אכיפת הדדית של פסקי דין במזונות, מבקש לפעול בהדדיות לגבי בקשות של אכיפת פסק דין של ארה"ב בישראל, היינו לאפשר למבקש להשתתף בדיון באמצעות שיחת טלפון (סעיפים 7-8 לבקשתו ועמ' 1 ש9-15). ב"כ המבקש הוסיף בדיון הוא כי כך נהגו הצדדים במקרה כאן כאשר המשיבה עצמה השתתפה באמצעות שיחת טלפון בדיון בו נפסקו מזונות לטובת המבקש בארה"ב (עמ' 1 ש17-19).

מעיון במזכר זה עולה כי המזכר בא להסדיר מסגרת אחידה בין ישראל לארה"ב להכרה בהחלטות בדבר חיוב במזונות ילדים ואכיפתם, כאשר לצורך כך כל מדינה תמנה רשות מרכזית מטעמה. יחד עם זאת, לא מצאתי בנסיבות ספציפיות של מקרה דן ב"מזכר הבנות" זה כסיבה טובה לבקשת המבקש דן. מזכר זה נועד להקל עם גביית חיוב מזונות קטינים על מנת להקל עם הקטין ועל ההורה המחזיק בו. במקרה עסקינן פסק הדין של המזונות מחייב האם בתשלום מזונות לאב כאשר האב אינו מחזיק בקטינה אלא הקטינה נמצאת בחזקת אימה בארץ. כך שהמטרה מאחורי המזכר אינה מתקיימת כאן. בנוסף, מזכר זה אינו מחליף את בתי המשפט במקרה שקיימת מחלוקת עובדתית ומשפטית בין ההורים בעניין החיוב בתשלום המזונות.

24. בנוסף לכל: שורת הצדק, טובת הקטינה ואיזון בין שני הצדדים, מחייבים דחיית בקשה המבקש.

יש להדגיש כי מדובר בתביעה בעניינה של קטנה בת כ- 5 שנים, ובה כרוכה שאלת אכיפת פסק דין חוץ בדבר משמורת זמנית לטובת המבקש האב וחיוב המשיבה האם במזונות הקטינה כאשר הקטינה בחזקת אימה בארץ; מנגד עומדת תביעה אחרת שהגישה האם בפני בית כאן למזונות הקטינה, בנוסף לפסק דיון בבית המשפט העליון בבע"מ 741/11 לעיל, לפיו הקטינה תישאר בארץ כאשר טובת הקטינה מחייבת שסוגיית המשמורת תתברר בבית משפט כאן, כאשר (כנטען בסעיף 13 לתביעה כאן) ב5.7.2010 נתן בית הדין הרבני בחיפה החלטה כי למשיבה תהיה משמורת זמנית על הקטינה.

כאשר בתוך מצב זה, הקטינה נמצאת וחייה עם אמה בישראל שמטפלת ודואגת לצרכיה. ודוק, המשך התדיינות ההורים מחד והעדר החלטה סופית בעניין המשמורת ומזונות הקטינה מאידך, פוגע בסופו של יום רק בקטינה עצמה אשר נמצאת בפני שוקה שבורה; זאת בשים לב למהות התביעה: תביעה לאכיפת פסק דין חוץ בדבר חיוב אם בתשלום מזונות עבור בתה הקטינה, אשר נמצאת וחיה אתה מזה שנים, לטובת אב הנמצא בגפו בחו"ל- בארה"ב!!

במצב דברים בקשתו של המבקש האב לנהל תביעה לאכיפת חיוב בענייני משמורת ומזונות קטינה כנגד האם, כשהוא נמצא בארה"ב, אינה עומדת בקנה אחד עם טובת הקטינה ואף פוגעת בה. לדידי, טובת הקטינה במקרה דן מחייבת דחיית הבקשה וניהול התביעה בעניינה בדרך רגילה תוך שמיעת עדותו המרכזית של המבקש בפני בית משפט זה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

אפ"ח 14-04-7776

תיק חיצוני:

איזון בין הפגיעה במבקש-התובע לבין הפגיעה במשיבה ובעקיפין הקטינה, נוטה באופן ברור לטובת הקטינה כאשר זכותה של האחרונה לבירור תביעה בעניינה בדרך רגילה תוך התייצבות פיזית של התובע בפני בית המשפט כאן.

בהקשר זה נקבע ברעא 8867/12 חג'אזי יוסף נ' יונדה גריגאל (תושבת חו"ל), כי: **"הקביעה אם הסיבה אותה מציג הצד המבקש לאפשר מתן עדות באמצעות כינוס וידיאו היא בבחינת "סיבה טובה" צריכה לשקף איזון בין הנזק, הרפואי במקרה דנן, הצפוי לעד כתוצאה מטיסה לישראל לבין הנזק המשפטי הצפוי להיגרם כתוצאה מכך לצד השני."**

25. **לסיכום:** המסקנה המתבקשת מכל הטעמים המפורטים לעיל, מחייבת דחיית בקשתו של המבקש לגביית עדותו באמצעות שיחת וידאו-קונפרנס.

26. לעניין בקשת המבקש לגביית עדותו באמצעות שיחת טלפון. מהטעמים המפורטים לעיל, על דרך קל וחומר, לא מצאתי גם כי יש לאפשר למבקש גביית עדותו באמצעות שיחת טלפון.

תוצאה

27. אני מורה על דחיית בקשתו של המבקש.
28. שמיעת עדותו של המבקש/תובע תהיה בדרך הרגילה-התייצבות פיזית בפני בית המשפט בישראל.
29. מאחר ושני הצדדים מיוצגים ע"י הלשכה לסיוע משפטי לא מצאתי בשלב זה לחייב בהוצאות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ה, 18 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.

ג'מילה ג'בארין כליפה, שופטת